

ISABELA VASILIU-SCRABA

Eseist, filosof, istoric al filosofiei

Isabela-Vasiliu-Scraba-plesu-vampiri-ingeri

Isabela-Vasiliu-Scraba-plesu-vampiri-ingeri.rtf//41714 car./ 5504 cuv.

Isabela Vasiliu-Scraba, Un filozof interbelic (Nae Ionescu) și un literat comunist preocupat de îngeri şi vampiri (Andrei Pleșu)

Sursa: https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabela-vasiliu-scraba-plesu-vampiri-ingeri/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabela-vasiliu-scraba-plesu-vampiri-ingeri/)

Cuvinte cheie: Filozofie, metafizică, istoria ideilor, istorie literară, filozofia religiilor, filozoful religiilor Mircea Eliade, Isabela Vasiliu-Scraba, Platon, Nae Ionescu, problema libertății, Scoala trăiristă, trăiristul Constantin Noica, cronicarul plastic Andrei Pleșu.

Motto: „Favorit al fiecărui regim…Pleșu a folosit, ca puțin alții din această țară, banii publici pentru o promovare personală chestionabilă" (acad. Andrei Marga).

Nae Ionescu spunea studenților săi că domeniul socialului este domeniul libertății omenești. În dialogul *Politeia*, despre sufletul uman comparat cu o societate ideal guvernată, Platon practic neagă libertatea umană într-un asemenea domeniu. Spre a putea fi guvernată de cei mai pregătiți oameni, de filozofii care au contemplat Adevărul (/ Binele Suprem) acestora le este refuzată posibilitatea de alegere. Ei trebuie să se implice în treburile cetății, chiar dacă spontan nu doresc acest lucru **(1)**.

Inițiatorul *Școlii trăiriste* gândise prin 1937 cum s-ar putea argumenta libertatea lui Dumnezeu plecând de la libertatea omenească (vezi Nae Ionescu, *Tratat de metafizică*. [Prelegeri universitare din1936-1937], Ed. Roza vanturilor, Bucureşti, pp.136-156). Discursul naeionescian este extrem de interesant, deși început cu libertatea „mai largă" din „domeniul faptelor statistice" care i-a sunat pe drept cuvânt fals suplinitorului său, Mircea Eliade, pentru că (astfel început) prea era legat de actualitățile politice europene din acel moment în care „colectivismul" de stânga avea deja o istorie de treizeci de ani, iar cel de dreapta împlinise și el câțiva ani. Vorbind de societatea colectivizată,

Profesorul nu omisese a face cuvenita precizare că nu toți inșii care stau sub legea unui colectiv își lasă „siluită" personalitatea, si că însăși cenzura în sine nu e rea, ci rău nu poate fi doar modul ei de aplicare. Și chiar în situația în care unii oameni aleg nesupunerea, libera lor alegere nu suspendă domeniul realității colective (p.149).

Fiind înainte de cea de-a doua arestare a sa, cea care a urmat instaurării dictaturii lui Carol al II-lea, filozoful Nae Ionescu n-a vorbit studenților si despre măsurile coercitive folosite de sistemele totalitare (de stânga și de dreapta) împotriva celor care nu vor să contribuie la „promovarea istoriei". A preferat să le spună că "Dumnezeu este mereu prezent prin acea trans-substanțializare de care le e frică unora dintre teologii noștri bucureșteni…și că existența noastră este ceva pătruns de Dumnezeu până în ultimele ei amănunte…Dacă Dumnezeu este și aici și dincolo, atunci El este deosebit și de acest *aici* și de acel *dincolo"* unde începe propriu-zis existența noastră metafizică.

După Nae Ionescu, oamenii care trec în acea existență metafizică (de dincolo de limitele existenței omenești) nu ajung prin aceasta să trăiască pentru Dumnezeu. De o asemenea trăire nu au parte decât sfinții martiri **(2)**. Dar și fără metafizică…omul religios poate trăi pe Dumnezeu aici, pentru că religia „îi deschide alte porți"… Înăuntru ființării permanente a lui Dumnezeu există pentru El libertate absolută, pentru simplul motiv că tot ceea ce există, există în El; totul existând în Dumnezeu și prin Dumnezeu, El este „tot"; de aceea libertatea Sa de făptuire nu are nici un fel de limită (pp. 151-155).

Acei literaţi si filozofi contemporani, dispreţuitori ai gândirii lui Nae Ionescu, dintre care nu puţini predau studenţilor ceea ce nici ei nu ştiu, se tot reped să strige în cor (după dresajul mediatic post-comunist) că întâiul creator de şcoală filozofică românească a fost "lipsit de idei" (vezi articolul universitarului Adrian Niță din rev. "Observatorul Cultural" din febr. 2011). După româneasca bursierilor Colegiului Noua Europă ei n-ar face altceva decât să "promoveze cultura memoriei", repetând ce-au aflat din surse (așa-zis) "credibile" despre inexistenţa *Scolii trăiriste* pe motivul "lipsei de opere, de idei şi de sisteme filozofice" ("Obs. Cult." febr.2011) şi despre existenţa lui Nae Ionescu, "filozoful fără operă", ei, literaţii şi filozofii ce se tot laudă reciproc vreme de două decenii, exact perioada în care înflorise în intertbelic strălucitoarea generație trăiristă. E drept că *Scolii trăiriste* şi excepţionalelor ei întrupări ideatice din volumele publicate de discipolii lui Nae Ionescu (precum Mircea Eliade, Emil Cioran, Constantin Noica, Mircea Vulcănescu, Vasile Băncilă sau Ernest Bernea) le-a fost negată valoarea, întâi de către ideologii ocupației comuniste (Leonte Răutu/Oigenstein, Henry Wald, etc), apoi de către emulii acestora, beneficiari de burse Humboldt, Pleșu fiind vizitatorul stalinistului Leonte Răutu, iar editorul său de după 1990, „discipolul lui Henri Wald" (cf. Noica). Cum să nu repete în 2011 şi emulii emulilor ce li s-a tot spus de la nivele atât de „înalte"? Desigur nu le vom strica mărunta bucurie de a se crede, prin negarea lui Nae Ionescu și a *trăirismului*, mai cunoscători în filozofie decât Nae Ionescu şi cei din şcoala sa, când doar cu astfel de fumuri s-au tot hrănit şi se hrănesc "spiritual" de atâta amar de vreme.

Pornit de la libertatea umană exercitată într-o lume în care domneşte necesitatea, Nae Ionescu intenţionase a explica studenţilor săi de atunci (Alexandru Dragomir, Octavian Nistor, Părintele Arsenie Boca şi studenţilor de la teologie care-i audiau în mod regulat cursurile) întrepătrunderea domeniului libertăţii absolute cu domeniul de existenţă, care, doar prin îngrădirea libertăţii, face posibilă adevărata libertate umană. Platon, de la exemplul armoniei sociale a unui stat bine guvernat (vezi *Statul*, vol.I-II, trad. Vasile Bichigean), voia să ajungă la armonia ce domneşte între cele trei parţi ale suflelului unui om deplin, ilustrat de un adevărat filozof. Nae Ionescu încercase în 1937 să explice că *aici* este si *dincolo de aici*, în sensul că lumea despre care în mod simplificator se spune că transcende domeniul realităţii, "nu este în lumea cealaltă mai mult decât în lumea de aici" (vezi Nae Ionescu, *Tratat de metafizică,*1936-1937; text inedit, Ed. Roza Vânturilor, 1999, p.151).

Faimosul Nae Ionescu (al cărui doctorat la Muenchen a rămas un model neîntrecut de gândire originală de maximă concizPiune) s-ar fi amuzat probabil dacă ar fi aflat (cine ştie în ce chip misterios) cum prezintă lumea de dincolo ministrul culturii post-decembriste. Devenit peste noapte profesor

conducător de doctorate în filozofie, din cronicar plastic (cum îl văzuse Noica si cum îl prezentase în 1996 „filozoful" Virgil Măgureanu în prefața *Cărții albe* a Securității), lectorul de istoria artei Andrei Pleşu a vorbit la Facultatea de Filozofie începând cu anul 1990 despre "expresia topografică" a lumii de dincolo care, ca să nu "sucombe în abstracţiune", trebuie să existe într-un loc, "chiar dacă locul ei e în afara spaţiului" (vezi antologia *Despre îngeri*, Bucureşti, 2003, p.175; a se vedea și Isabela Vasiliu-Scraba, *Noica printre oamenii mici și mari ai culturii noastre la 25 de ani de la moarte*, https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-25aninoica4/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-25aninoica4/)).

Ca să-l slăvească pe directorul său Andrei Pleşu, Mihail Neamţu, salariat al Institutului de Istoria Religiilor (Monitorul Oficial, 50/22.I.2008), reţinând „chintesenţa" intervalului materialist-dialectic, va repeta (din perimata doctrină comunistă) ideea că abordarea sistemelor teologico-metafizice nu trebuie să neglijeze dimensiunea lor istorico-politică **(3)**.

Cu referire la unicul filozof de *şcoală trăiristă* care a reuşit să-şi vadă în comunism tipărite (şi după 20 de ani de la scrierea lor) o bună parte din operele sale **(4)**, salariatul Neamţu (fost bursier al Colegiului Noua Europă) consemnează că "Noica a manifestat o psihanalizabilă lipsă de curiozitate pentru dimensiunea istorico-politică (…) a sistemelor teologico-metafizice" (vezi Mihail Neamţu, "Dialectica vârstelor şi practica înţelepciunii", în vol. *In honorem Andrei Pleşu*, coordonatori M. Neamţu şi Bogdan Tătaru-Cazaban, Bucureşti, Ed. Humanitas, 2009, p.31).

De la modelul negativ al dezinteresului pentru dimensiunea istorico-politică pe care l-a constituit *trăiristul* Noica **(5)** pentru comunistul Andrei Pleşu (nici azi "reconciliat cu trecutul" său comunist), să ne întoarcem la modelul lui Mihail Neamţu, la directorul său elogiat în două masive volume omagiale, care, din 22 aprilie 2009, au semnalat, prin simpla lor lansare, o faţetă a activităţii primului an de funcţionare (cu cinci salariaţi) a Institutului de Istoria Religiilor, ai cărui salariaţi erau atât Mihail Neamţu cât şi Bogdan Tătaru-Cazaban.

După expunerea de idei din rezumatul în engleză al unui amplu studiu, B.Tătaru-Cazaban pare convins că textele cumulând 280 de pagini strânse sub titlul comun *Despre îngeri*, fiind "o remarcabilă exegeză complementară" (B. T-C) îi conferă lui Andrei Pleşu un loc în vecinătatea Scriitorilor bisericeşti, a lui Toma din Aquino şi a multor alţi autori medievali care s-au ocupat de corpul îngerilor în vremuri patristice şi medievale (B.Tătaru-Cazaban, op. cit. p.191). Nu am putut decât să regretăm inconsistenţa argumentelor probând asemenea afirmaţie uimitoare.

Dar să vedem cam ce-a scris exegetul Pleşu, cu degajarea sa de literat ignorând rigorile limbajului filozofic, atunci când s-a arătat preocupat de îngeri (şi de vampiri), de-a ajuns să fie pus alături de un Toma din Aquino şi de ceilalţi.

Auto-declarându-se în posesia "intuiţiei anticipative a peisajului transcendent", eseistul Andrei Pleşu pare convins că descrie o lume "fără *sol fenomenologic*", dar cu o geografie, anatomie, metabolism analizabil, şi "manifestări demonstrabile" (vezi articolul "Lumea spirituală", în vol. *Despre îngeri*, Humanitas, 2003, p.175-179), uitând să pună cap la cap anatomia cu geografia, sau metabolismul cu lipsa lui de „sol fenomenologic". Pus în situaţia de a cuvânta în deschiderea unui festival de muzică de la Lucerna, politicianul Andrei Pleşu a găsit cu cale să spună în 2001 că vine din Ţara lui Dracula **(6)**, că evreii şi nemţii ar avea acelaşi înger păzitor, pe Arhanghelul Michael (p.166), cu toate că alte surse susţin că Dumnezeu ar fi avut grijă să distribuie fiecărui popor în parte câte un înger păzitor – ceea ce lui, "ca bun valah" (p.111), i-a părut indiciul unei exagerate democraţii -, şi că Dumnezeu, pentru sine, ar fi păstrat responsabilitatea poporului Israel (p.165). În acest articol, care îi evidenţiază calităţile oratorice, a mai notat că naţiunile ar forma deocamdată "un cor în derivă" ca efect al stridenţei naţionalismului fiecăreia, dar că, "potrivit tradiţiei", reunificarea planetară va fi să stea: fie sub semnul muzicii celeste a corurilor îngereşti, fie sub semnul unei limbi vorbite de toată lumea: ebraica ("Ingerii şi muzica", op.cit., p.171).

În "încercarea sa de a reflecta cinstit asupra lumii spirituale" (A. Pleşu), partea de noutate (cu „țara lui Dracula"? sau cu metabolismul fără sol fenomenologic?) a discursului publicat în "his insightful and informative book *On Angels*" (Bogdan Tătaru-Cazaban) i-a asigurat în ochii propriilor salariați un loc în galeria scriitorilor bisericeşti care s-au ocupat înaintea sa de problema îngerilor.

Posedat de acelaşi demon interior cu misiunea de a-i sugera să-l pomenească la Lucerna pe vampirul Dracula, fostul ministru de externe s-a ferit să înfăţişeze România la acea deschidere a unui festival de muzică simfonică drept țara care i-a dat pe George Enescu, Sergiu Celibidache, Paul Constantinescu, Ionel Perlea, Dinu Lipatti, Lola Bobescu, George Georgescu sau pe Gheorghe Zamfir. Şi totuşi, auto-sugestionându-se că vine din Țara lui Dracula, informaţia oferită elveţienilor s-a integrat perfect discursului său despre îngeri, model de lăutărism cu derapaje conceptuale.

Ioan G. Coman observase că Eliade are în comun cu Nicolae Iorga "setea de cultură, sub toate aspectele, informaţia temeinică, viziunea românească şi universală asupra lumii, dragostea de frumos, de bine şi de armonie" (vezi I. Coman în vol. *Convorbiri cu şi despre Mircea Eliade*, Criterion Publishing, 2006). Dacă am încerca să descriem aportul lui Pleşu în domeniul filozofiei sau al istoriei religiilor, rămânem în mijlocul drumului, în plină dilemă, sau, cum elegant s-a exprimat Constantin Noica, în "interval", din pricina lăutărismului contribuţiilor sale aşa-zis filozofice, sau de istoria religiilor: "În istoria artelor nu se recunoaşte, în Germania nu a vrut să facă filozofie, Orientul, pe care-l iubeşte, fără sanscrită nu-l poate obţine. O să se afle mereu în *metaxe*, în interval" (Noica în *Jurnalul de la Păltiniş*, C.R., 1983, p.100).

Cât priveşte derapajul conceptual, cu "manifestări demonstrabile", pe acesta l-am găsit chiar în pagina a doua a cărţii *Despre îngeri*, unde s-a tipărit bio-bibliografia autorului. Căci fără a fi trecute ceva opere de istoria religiilor (dar nici omise, fiindcă ele nu există), cititorului i se indică faptul că Andrei Pleşu, preocupat de îngeri dreptaci şi stângaci ar fi nici mai mult, nici mai puţin decât un "filosof al religiilor". Dovada ar reprezenta-o însăşi selecția de texte intitulată *Despre îngeri*, neurmată de vreun alt volum de angelologie care să o umbrească. Din bio-bibliografia sa rezultă că "filosof al religiilor" ar fi devenit când, după 1990, a ajuns angelolog debutant, concomitent cu uimitorul debut al cronicarului plastic în politica de vârf.

O altă probă de derapaj conceptual găsim în afirmaţia sa după care Dumnezeu-Unul se adresează multiplicității create prin intermediul altei multiplicităţi tot create (*Despre îngeri*, p. 121). Un exeget mai atent cu redarea după ureche a celor citite despre *unu* în raportul său cu *pluralitatea*, poate s-ar fi ferit de o astfel de formulare lipsită de logică. Dar politicianul A. Pleşu nu s-a ferit. Chiar s-ar putea ca simultaneitatea posturii de angelolog debutant cu aceea de filozof al religiilor să se bazeze pe invocarea lui Platon care s-a ocupat de *Unu* şi *Multiplu*. În colecţia sa de articole strânse în 2003, fostul ministru de externe citează la un moment dat ce ar fi scris Platon despre îngeri, ştiut fiind că Platon nu a scris niciodată despre aşa ceva. Pentru auto-declaratul profesor de filozofie după 1990, dacă Platon consemnează existenţa "daimonului" socratic, e aproape sigur că la mijloc este îngerul păzitor al lui Socrate. Poate că tot despre îngeri ar trata Platon şi când consideră că partea raţională a sufletului e înaripată. Cum s-ar putea găsi o mai bună dovadă că Platon a fost şi el angelolog? Dar când literatul, preţ de 280 de pagini decorate în susul paginii cu trei îngeri, pune la bătaie mulţime de alte informaţii culese pe sărite din scrierile platonice, din Guénon sau Rudolf Steiner, din Scripturi, din egiptologie, neo-platonism, freudism, augustinism, tomism, iudaism, islamism, etc, poate susţine cineva că nu este și specialist în istoria religiilor?

Poposit temporar în domeniul "angelologiei" când era și ministru al culturii, Andrei Pleşu ar fi predat (în opinia lui proprie!) chiar istoria religiilor. Cuprinzând şi mostre din cursurile sale din acei ani, antologia de texte din 2003 (premiate după ce Adrian Marino a părăsit în semn de protest comisia de premiere) lămureşte pe oricine că prelegerile sale de la Facultatea de filosofie post-decembristă nu ţineau de domeniul filozofiei. Din păcate însă, nu ţin nici de acea ştiinţă a istoriei religiilor, strălucit reprezentată de faimosul savant Mircea Eliade. Ele sînt pură literatură, nimic mai mult. Fostul

suplinitor al lui Nae Ionescu, ca să ajungă unul din cei mai influenţi istorici ai religiilor de pe mapamond, membru a cinci Academii şi profesor *honoris cauza* a zece Universităţi, cu dotarea sa excepţională şi cu strălucitele sale studii de filosofie, de indianistică şi de filozofia religiilor-, a trebuit să se formeze şi să se afirme într-o ţară liberă şi într-o perioadă de mare efervescenţă culturală, încurajat şi susţinut din tinereţe de renumitul profesor de logică şi de metafizică Nae Ionescu. Dar, mai ales, academicianului Mircea Eliade i-au fost nespus de necesare cele 40 de volume de operă ştiinţifică şi 20 de volume de operă literară. Sigur, nici comuniștii dinainte de 1990, nici cei de după 1990 nu i-au publicat savantului Eliade operele complete, păzind și wikipedia în diferite limbi să nu-i înșire vasta operă și nici mulțimea de onoruri academice (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade si brațul lung al inchiziției comuniste*, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadewikipedii5/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadewikipedii5/)).

Pentru a obține (pe criterii politice, precum acad. Elena Ceaușescu, sau Hugo Chavez, președintele Venezuelei făcut doctor honoris causa al Universității din San Salvador) puzderie de titluri academice, fostului ministru Andrei Pleşu nu i-a trebuit nici măcar un volum serios de istoria religiilor. Lui i-a fost suficientă "înşurubarea" în politică şi o "divagaţie sprinţară" cu îngeri dreptaci şi stângaci imortalizată în 280 de pagini **(7).**

Cum bine se ştie, excepționalul savant Eliade a avut şansa de a fi înconjurat în tinereţe de minţile strălucite ale criterioniştilor şi ale tuturor celor care aveau să formeze împreună prima şcoală de filozofie românească. In dorinţa lor de a „înmormânta" cât mai definitiv tot ce este valoare românească, mercenarii ocupantului sovietic s-au ferit să recunoască şi să integreze între valorile noastre culturale *Scoala trăiristă* inițiată de Nae Ionescu. Chiar după 1990, foștii ideologi comuniști, reciclați în ideologi ai calomniei, au păstrat neschimbată ostilitatea lor față de valorile culturale care le depăşesc înţelegerea.

Marea durere cu care a murit filozoful trăirist Constantin Noica a fost pricinuită de nerecunoașterea *Scolii trăiriste* **(8)** din care știa bine că face parte. Or, pe seama lui Noica, doi- trei vizitatori ai săi au vrut să apară mai valoroşi decât îi înfăţişau scrierile lor, confabulând despre inexistenta Școală de la Păltiniș negată de Noica, „școală" care n-a dat în domeniul filozofiei româneşti nimic dincolo de opera filozofică a lui C-tin Noica **(9)**.

Petre Ţuţea spunea că Păltinişul a dat doar câţiva asistenţi la Filozofie, rolul de profesor imaginându-l probabil pentru Noica, pe care comuniştii nu l-au lăsat decât în două ocazii să conferenţieze, şi atunci cu grija de a nu se afla de prezenţa acestuia, să nu se înghesuie prea mulţi tineri să-l audieze. Radu Portocală **(10)**, pus în situaţia de a tipări în occident teza lui Pleşu pentru doctoratul în istoria artei, a constatat că *Pitoresc şi melancolie* (1980) nu interesează editorii solicitaţi (R. Portocală, *Solidaritate împotriva trecutului*, în "Ziua", 28 aug.2007), deşi Andrei Pleşu fusese de două ori premiat pentru această carte (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Cum l-a minimalizat Pleşu, un fals filozof al religiilor, pe Mircea Eliade*, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-plesueliade10/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-plesueliade10/)) exact la vremea în care-i publicau cu greu cărțile lui Noica, puse mereu în paranteză de „discipolul" săltat ministru. Teza comunistului Pleşu rapid publicată în 1980 a fost după un sfert de veac tradusă la Bucureşti si tipărita în Franţa cu o bogăţie de ilustraţii care plasează textul în plan secund. Pentru că în 2007 teza de doctorat a fost "festiv şi glorios" (M.N.) resuscitată, Mihail Neamţu a vrut şi el să laude lucrarea de tinereţe a directorului său de la Institutul de Istorie a religiilor, carte pe care "mizeria istorismului" (apud Mihail Neamţu) o făcuse atâţia ani să "băltească în sucul ei propriu"(M.N.). Inmărmurit de admiraţie, n-a reuşit însă decât să extragă din *Pitoresc şi melancolie* (Ed. Univers, 1980) trimiterile bibliografice pe care le-a completat şcolăreşte cu anii vieţii autorilor (vezi M. Neamţu, "Dialectica vârstelor şi practica înţelepciunii", în vol. *In honorem Andrei Pleşu*, coordonatori M. Neamţu şi Bogdan Tătaru Cazaban, București, Ed. Humanitas, 2009, p.27). Tot în anul „resuscitării glorioase" Radu

Portocală (fostul director al Institutului Cultural Român din Paris) făcuse observaţia de bun simţ că numărul de titluri de *doctor honoris cauza* primite de Andrei Pleşu depăşea cu mult firava sa operă "ştiinţifică"(vezi Radu Portocală, *Prieteniile păguboase ale Institutului Cultural Român*, 10 dec. 2007).

Note și comentarii marginale:

1. vezi „Republica interioară", în vol.: Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozofia lui Noica între fantasmă și luciditate*, Slobozia, 1992, pp.124-137, https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/10/republica-interioara2.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/10/republica-interioara2.pdf) ; a se vedea si vol.: Isabela Vasiliu-Scraba, *Mistica platonică a participării la divina lume a Ideilor*, Slobozia, Ed. Star Tipp, 1999.
2. Cu experiența schingiuirilor și arestărilor abuzive de după ocuparea României de către armata stalinistă, Părintele Arsenie Boca va pune accentul pe libera alegere a martirilor creștini (din temnițele politice comuniste) aflați „sub ocrotirea atotputerniciei lui Dumnezeu" de a suferi răul (vezi *Cărarea împărăției*, de Părintele Arsenie Boca, Ed. Charisma, Deva, 2006, p. 112; a se vedea și Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Mircea Vulcănescu și părintele Arsenie Boca, personaje ale unui roman eliadesc*, https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/ (https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/)). Într-o melodramă simpluță transpusă pe marele ecran (*God is Not Dead*, 2014) pentru a semnaliza domnia ateismului din institutele americane de învățământ superior, suferința pricinuise pierderea credinței unui ins educat de mic în credința creștină. Un fost student al Profesorului Nae Ionescu (Părintele Arsenie Boca) într-o predică făcea inteligibilă prezența răului în lume pornind de la libertatea neîngrădită a lui Dumnezeu (vezi „Socotelile înțelepciunii cu moartea" în vol.: *Cărarea împărăției*, Deva, 2006, p.112). După salariatul lui Andrei Pleșu, doar "cărările confuziei" (cf. Mihail Neamțu) ar duce la Prislop, la mormântul Sfântului Arsenie Boca.
3. Mihail Neamțu credea că "orientarea eshatologică" a ortodoxiei nu poate fi nici ea lipsită de dimensiunea istorico-politică. Acest bursier al lui Andrei Pleșu scrie că „salvând mai întâi de toate persoana, iar nu o colectivitate abstractă, ortodoxia are virtuţi politice libertariene" (vezi Mihail Neamţu, *Ortodoxia*, în Revista "22" a Grupului de Dialog Social, Nr.197/4iulie 2006; despre G.D.S a se vedea: https://www.cotidianul.ro/gabriel-liiceanu-a-pierdut-procesul-cu-victor-roncea-si-evz/ (https://www.cotidianul.ro/gabriel-liiceanu-a-pierdut-procesul-cu-victor-roncea-si-evz/)).
4. vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Misterul ne-editării operelor complete ale lui Noica*, https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/himera1scoalapaltinis9/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/himera1scoalapaltinis9/) , text cuprins în volumul alcătuit de Dan D. Iacob, *Sunetul Noica-o antologie de autori, texte și teme legate de viața și opera filozofului român*, Roman, Ed. Papirus Media, 2019.
5. vezi Isabela Vasiliu-Scraba, "Ceva despre viaţa şi opera lui Noica", inițiat publicat în rev. „Viața Românească", București, https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/07/isabela-vasiliu-scraba-noica-viata-opera.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/07/isabela-vasiliu-scraba-noica-viata-opera.pdf) , apoi cuprins în vol.: Isabela Vasiliu-Scraba, *În labirintul răsfrângerilor. Nae Ionescu prin discipolii săi:Petre Ţuţea, Cioran, Noica, Mircea Vulcănescu, Mircea Eliade şi Vasile Băncilă*, Ed. Star Tipp, Slobozia, 2000. Pentru cei interesati de gandirea inițiatorului *Scolii trăiriste*, a se vedea si vol.: Isabela Vasiliu-Scraba, *Metafizica lui Nae Ionescu, în unica şi în dubla ei înfăţişare*, Ed. Star Tipp, Slobozia, 2000.
6. vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Inspirația angelică a d-lui Andrei Pleșu*, în vol.: Isabela Vasiliu-Scraba, *Propedeutică la eternitate. Alexandru Dragomir în singurătatea gândului*, Slobozia, 2004, pp.100-104.
7. Spre a mai prinde ceva consistenţă (printr-un adaus cam de treizeci de pagini), eseurile din volumul *Despre îngeri* (Bucureşti, 2003, 280p.) au fost completate în Addenda (p. 253-281) cu textul "Îngerii. Elemente pentru o topologie a proximităţii", publicat iniţial în *Limba păsărilor* (Bucureşti,

1994). Despre acest text a se citi „De ce nu a făcut Pleșu filozofie", din volumul: Isabela Vasiliu-Scraba, *Contextualizări,* Slobozia, 2003, p. 33-48, https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/03/isabelavs-plesu-contextualizari-2.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/03/isabelavs-plesu-contextualizari-2.pdf) .

8. vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *„Chintesența" trăirismului*, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-chintesenta-trairismului/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-chintesenta-trairismului/) .
9. vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *ro confiscată de o mafie cu interese ascunse*; https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-wikipediaro19/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-wikipediaro19/) .
10. Iată un fragment din scrisoarea de demisie (din1 dec. 2006) de la conducerea Institutului Cultural Român de la Paris a lui Radu Portocală: „In 2006, ICR-București a decis să publice teza (*Pitoresc și melancolie*) în Franța, de această 'realizare' ocupându-se personal d-l Mircea Mihăieș. Dosarul a ajuns, firește, la Institutul Cultural Român din Paris în primăvara lui 2006…Am început prin a înmâna acest dosar directorilor a două mari edituri pariziene (Grasset și Fayard) care, după câteva săptămâni, și-au manifestat dezinteresul total.. Cartea a apărut pe 24 septembrie 2007, dar, câteva zile mai târziu, Editura Somogy [care o scosese] o anunță ca epuizată. Succes fulgerător? Nici vorbă! Un editor demn de acest nume nu lasă să se epuizeze un titlu atât de repede, ci îl retipărește până când satisface cererea pieții. Singura explicație posibilă e că Institutul Cultural Român a cumpărat cele câteva sute de exemplare publicate (fiecare costând 30 de euro, ceea ce e enorm pentru o lucrare de 190 de pagini!) și le-a pus la hibernat în vreun depozit. Tot așa făcea și Ministerul Afacerilor Externe înainte de 1989 cu operele lui Ceaușescu, editate pe bani grei în toate limbile pământului" (vezi Radu Portocală, în rev. „Origini/ Romanian Roots", vol. XIV, No. 9-10 (135-136) September-Octomber 2008, p.46).

REPERE BIBLIOGRAFICE MINIMALE

- Isabela Vasiliu-Scraba, *„Dayan"(de Mircea Eliade), sau, Transparența matematică a realității sacralizată de pașii lui Iisus*, pe hârtie (partea întâi) în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, iulie-august 2020, nr. 7-8 (152-153), p. 12 si partea doua, în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, septembrie 2020, nr. 9 (154), p. 13, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-dayan-transparenta-matematica-a-realitatii/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-dayan-transparenta-matematica-a-realitatii/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *„Pelerina" lui Mircea Eliade*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, iunie 2020, nr. 6 (151), p. 12 si p.18, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-pelerina-lui-mircea-eliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-pelerina-lui-mircea-eliade/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Diagrame spirituale [Faust-Nae Ionescu-Blaga]*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, mai 2020, nr. 5 (150), p. 12 si p.18, https://isabelavs2.wordpress.com/lucian-blaga/isabela-vasiliu-scraba-faust-blaga/ (https://isabelavs2.wordpress.com/lucian-blaga/isabela-vasiliu-scraba-faust-blaga/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Un fals filosof al religiilor -Andrei Pleșu- despre unul autentic: Mircea Eliade*, fragmentar pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, anul XIII, 1-15ian., nr. 272/2014, pp.15-16; https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-plesueliade10/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-plesueliade10/).
- Scrisoarea sculptorului Bata Marinov [Despre falsa dizidență a muzeografului Andrei Pleșu la Tescani] din 8 febr. 2012; online http://www.romanianstudies.org/content/2013/02/marea-pacaleala-scrisoarea-lui-bata-marianov-catre-sorin-iliesiu/ (http://www.romanianstudies.org/content/2013/02/marea-pacaleala-scrisoarea-lui-bata-marianov-

catre-sorin-iliesiu/) . Despre dizidența contrafăcută vezi și cartea de interviuri: Ion Varlam, *Pseudoromânia. Conspirarea deconspirării*, București, Ed. Vog, 2004, pp. 59-89.

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Cioran prin lăutărismul lui Pleșu. Inocularea rușinii de a fi român*, în rev. „Acolada", Satu Mare, anul V, 1/2011, p. 17 ; https://isabelavs2.wordpress.com/cioranplesu/ (https://isabelavs2.wordpress.com/cioranplesu/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *"Chintesența" Trăirismului* , fragmentar pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, februarie 2020, nr. 2 (147), p. 12. https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-chintesenta-trairismului/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-chintesenta-trairismului/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Metafizica lui Nae Ionescu în unica și dubla ei înfățișare*, Slobozia, Ed. Star Tipp, 2000, ISBN 973-8134-06-4; https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/metafizicanae.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/metafizicanae.pdf) ; vezi și: https://philpapers.org/rec/VASMLN (https://philpapers.org/rec/VASMLN) ; a se vedea și http://www.worldcat.org/title/metafizica-lui-nae-ionescu-in-unica-si-in-dubla-ei-infatisare/oclc/48753439 (http://www.worldcat.org/title/metafizica-lui-nae-ionescu-in-unica-si-in-dubla-ei-infatisare/oclc/48753439) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Contextualizări. Elemente pentru o topologie a prezentului*, Slobozia, Ed. Star Tipp, 2002, ISBN 973-8134-24-2; https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/contextualizari.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/contextualizari.pdf) ; vezi și: http://www.worldcat.org/search?q=Isabela+vasiliu-scraba&qt=owc_search (http://www.worldcat.org/search?q=Isabela+vasiliu-scraba&qt=owc_search) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *În labirintul răsfrîngerilor. Nae Ionescu prin discipolii săi: Petre Ţuţea, Emil Cioran, Constantin Noica, Mircea Eliade, Mircea Vulcănescu şi Vasile Băncilă*, Ed. Star-Tipp, Slobozia, 2000, ISBN 973-8134-05-6; Cuvânt înainte de Ion Papuc; https://www.worldcat.org/title/in-labirintul-rasfringerilor-nae-ionescu-prin-discipolii-sai-petre-tutea-emil-cioran-c-tin-noica-mircea-eliade-mircea-vulcanescu-vasile-bancila/oclc/49799339 (https://www.worldcat.org/title/in-labirintul-rasfringerilor-nae-ionescu-prin-discipolii-sai-petre-tutea-emil-cioran-c-tin-noica-mircea-eliade-mircea-vulcanescu-vasile-bancila/oclc/49799339) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Propedeutică la eternitate*, Ed. Star-Tipp, Slobozia, 2004, ISBN 973-8134-16-1; https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/propedeutica.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/propedeutica.pdf) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *O pseudo-descoperire a unui pseudo-plagiat (Nae Ionescu- Eveline Underhill). Lucrurile și Ideile platonice*, Slobozia, Ed. Fundației „Ionel Perlea", 1995; https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/134402379-isabelavasiliuscrabanaeplatonpseudodescoperire.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/134402379-isabelavasiliuscrabanaeplatonpseudodescoperire.pdf) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozofia lui Noica – între fantasmă si luciditate*, Slobozia, 1992; https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/isabelavscrabanoicafantasmaluciditate.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/isabelavscrabanoicafantasmaluciditate.pdf) ; vezi si: https://philpapers.org/rec/VASFLC (https://philpapers.org/rec/VASFLC) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Nae Ionescu, sau credința creatoare de cultură* , pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, ianuarie 2020, nr. 1 (147), p. 12, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-credinta-creatoare-de-cultura/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-credinta-creatoare-de-cultura/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Monada fără ferestre a incompetenței unui editor al lui Nae Ionescu* (Partea II-a) , pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, decembrie 2019, nr. 12 (145), p. 12; Partea I-a, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, noiembrie 2019, nr. 11 (144), p. 12, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-2ambalaj/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-2ambalaj/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Timpul amintirii…* (Partea II-a), pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, octombrie 2019, nr. 10 (143), p. 12; Partea I-a, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul

XIII, septembrie 2019, nr. 9 (142), p. 12, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/timpul-amintirii/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/timpul-amintirii/) .

- • Isabela Vasiliu-Scraba, *"Contemplația înțelegătoare" a filozofului Nae Ionescu*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, martie 2019, nr. 3 (136), p. 12, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-vulcannae10-mantuirea/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-vulcannae10-mantuirea/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *O cheie filozofică de înțelegere a lui Nae Ionescu, sau Jocuri conceptuale "provocate" de Kant* , pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, februarie 2019, nr. 2 (135), p. 16, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-kant/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-kant/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *O încercare soteriologică: soluția metafizică nae-ionesciană*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, ianuarie 2019, nr. 1 (134), p. 16, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/nae-ionescu-excurs-existenta/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/nae-ionescu-excurs-existenta/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Experiențe ale gândirii nae-ionesciene* (Partea II), pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XII, noiembrie 2018, nr. 11 (132), p. 16; Partea I, în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XII, octombrie 2018, nr. 10 (131), p. 16, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/raportarea-la-timp-a-metafizicii/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/raportarea-la-timp-a-metafizicii/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Metafizica ființei în viziune lui Nae Ionescu*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XII, septembrie 2018, nr. 9 (130), pp. 16,18, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/nae-metafizica2/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/nae-metafizica2/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Concepte cheie în metafizica lui Nae Ionescu*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XII, iulie-august 2018, nr. 7-8 (128-129), pp. 16,18, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/concepte-cheie-la-nae-ionescu/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/concepte-cheie-la-nae-ionescu/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *False dispute cu ideile lui Nae Ionescu și ale lui Eliade*, pe hârtie în rev. „Biblioteca Seprentrionalis, Baia Mare, an XXV, nr. 1 (48), iunie 2017, pp. 84-88; https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-polemicaeliadenae/ (https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-polemicaeliadenae/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Martirii închisorilor în viziunea lui Mircea Eliade si a Părintelui Arsenie Boca*, pe hârtie în rev. „Tribuna" (Cluj-Napoca), nr. 255/2013, pp.9-10; https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/noaptea-de-sanziene/ (https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/noaptea-de-sanziene/) ; sau, fragmentar, în rev. „Nord literar", Baia Mare, nr. 2 (93), februarie 2011, http://www.nord-literar.ro/index.php?option=com_content&task=view&id=998&Itemid=46 (http://www.nord-literar.ro/index.php?option=com_content&task=view&id=998&Itemid=46) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Ceva despre Școala tăiristă inaugurată de Nae Ionescu*, pe hîrtie în rev. „Tribuna" (Cluj-Napoca), nr. 258/2013, 1-15 iunie 2013, pp.4-5, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/timpul-amintirii/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/timpul-amintirii/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Acad. M. Eliade și neo-iobăgia ideologică post-decembristă*; în rev. „Acolada", Satu Mare, nr.3 (100)/2016, p.14 ; on line https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-acadmieliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-acadmieliade/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Platon la doi foști discipoli ai Profesorului Nae Ionescu*: *Mircea Vulcănescu șI Mircea Eliade*, pe hârtie în „Tribuna", Cluj-Napoca, anul XV, nr.342/ 2016, p.10 și p.31; https://isabelavs2.wordpress.com/vulceliadeplaton/ (https://isabelavs2.wordpress.com/vulceliadeplaton/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Noica despre arherul istoric întrupat de Mircea Eliade*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, nr. 253/2013, pp. 4-6, sau, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/8noica-tabor/

(https://isabelavs2.wordpress.com/articole/8noica-tabor/), sau, fragmentar, http://melidoniumm.wordpress.com/2012/11/13/isabela-vasiliu-scraba-noica-despre-arheul-istoric-intrupat-de-mircea-eliade/ (http://melidoniumm.wordpress.com/2012/11/13/isabela-vasiliu-scraba-noica-despre-arheul-istoric-intrupat-de-mircea-eliade/).

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Pelerinaj la Păltinișul lui Noica* ; https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/pelerinaj-noica/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/pelerinaj-noica/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Un al patrulea volum de Istoria credințelor si ratatele colaborări ale lui Eliade cu I.P. Culianu*, fragmentar pe hârtie în rev. „Argeș", Pitești, Anul IX (XLIV), Nr.4 (322), aprilie 2009, p. 22, sau, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/culianu_in_colab3/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/culianu_in_colab3/)
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Moartea spirituală în receptarea din țară și visul premonitoriu al lui Eliade*, pe hârtie în rev. „Argeș", Pitești, Anul VIII (XLIII), Nr.12 (318), dec. 2008, p. 36, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/premonitia-eliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/premonitia-eliade/), fragmentar în „Revista Română", Iași, nr. 55/ 2009, pp 16- 17.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade într-o colaborare cu bucluc*, în rev. „Jurnalul literar", București, ian.- martie 2010; https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/culianu-ratare-colaborare8/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/culianu-ratare-colaborare8/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Micșorarea lui Eliade si gonflarea lui Culianu prin felurite tertipuri*, pe hârtie în rev. „Tribuna" (Cluj-Napoca), nr. 266/2013, pp. 7-8 si nr. 267/ 2013, pp. 5-6, octombrie; https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-culianugonflat19/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-culianugonflat19/), on-line în revista canadiană: http://www.alternativaonline.ca/IVS1312.html (http://www.alternativaonline.ca/IVS1312.html) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Eliade și detractorii lui*, sau, *Răfuiala oamenilor de rând cu omul superior*, pe hârtie în rev. „Acoalda", Satu Mare, nr.4, aprilie 2014, p.15, sau, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadedetractori4/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadedetractori4/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Wikipedia.ro confiscată de o mafie cu interese ascunse*, pe hârtie în rev. „Vatra veche", Anul VI, nr.2 (62), febr. 2014, pp.46-50, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-wikipediaro19/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-wikipediaro19/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Răbdarea îngerească a lui Mircea Eliade cu Ioan Petru Culianu*, în rev. „Oglinda literară", Focșani, Anul VII, nr. 84, dec. 2008, p.3956, sau, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/rabdareaeliade8/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/rabdareaeliade8/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade la 25 de ani de la moartea acestuia și la 30 de ani după moartea discipolului său, Sergiu Al-George*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, nr.10, octombrie 2011, p.6, 7, si 26, online, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/precizariculianu3/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/precizariculianu3/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre lipsa de individualizare a călăilor, sau Despre lipsa individualizării anchetatoarei din romanul eliadesc „Pe Strada Mântuleasa"*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, anul XII, 16-28febr., nr. 251/2013, pp.20-21, sau https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliademantuleasa24/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliademantuleasa24/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade despre neo-platonismul din arta lui Camilian Demetrescu*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, nr. 264/2013, pp. 28-29, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliade10-camilian/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliade10-camilian/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Eliade și unul dintre turnătorii săi anonimizați*, în rev. „Acolada", Satu Mare, Anul XI, nr.1 (110) ianuarie 2017, p.17, fragmente de articol ;

https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/secuculieliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/secuculieliade/) .

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Himericul discipolat de la Păltiniș, pretext de fină ironie din partea lui Noica*; pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, nr.4 (67), 2013, pp.16- 17; https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-himera2scoalapaltinis10/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-himera2scoalapaltinis10/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Himera „Școlii de la Păltiniș", ironizată de Noica*; pe hârtie în rev. Acolada, nr.2 (65), febr. 2013, p.16 si p.22; https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/himera1scoalapaltinis9/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/himera1scoalapaltinis9/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *„Orice mare inteligență basculează între filozofie și religie" sau Nae Ionescu și Petre Țuțea*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, nr. 296/2015, și nr. 304/2015 ; on-line în rev. „Clipa", California, SUA, dec. 2014 http://www.clipa.com/a12740-ORICE-MARE-INTELIGENTA-BASCULEAZA-206-NTRE-RELIGIE-SI-FILOZOFIE-Petre-Tutea.aspx (http://www.clipa.com/a12740-ORICE-MARE-INTELIGENTA-BASCULEAZA-206-NTRE-RELIGIE-SI-FILOZOFIE-Petre-Tutea.aspx) ; sau https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-tuteanae/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-tuteanae/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *În labirintul răsfrângerilor.Nae Ionescu prin discipolii săi : Țuțea, Cioran, Noica, Eliade, Mircea Vulcănescu și Vasile Băncilă*, Slobozia, Ed. Star Tipp, 2000, ISBN 973-8134-05-6; https://philpapers.org/archive/VASILR.pdf (https://philpapers.org/archive/VASILR.pdf)
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Noica printre oamenii mici și mari ai culturii noastre la 25 de ani de la moarte*; pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, Anul VI, nr. 2 (52), febr. 2012, p.19; http://www.totpal.ro/isabela-vasiliu-scraba-noica-printre-oamenii-mici-si-mari-ai-culturii-noastre-la-25-de-ani-de-la-moarte/ (http://www.totpal.ro/isabela-vasiliu-scraba-noica-printre-oamenii-mici-si-mari-ai-culturii-noastre-la-25-de-ani-de-la-moarte/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozofia lui Noica – între fantasmă si luciditate*, Slobozia, 1992; https://philpapers.org/rec/VASFLC (https://philpapers.org/rec/VASFLC) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Noica în cifru „humanist"*, pe hârtie în „Acolada", Satu Mare, anul V, nr 4 (42), aprilie 2011, p.16; https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavasiliuscrabanoicahumanitas5/ (https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavasiliuscrabanoicahumanitas5/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade în diverse wikipedii*, pe hârtie în rev.„Tribuna", Cluj-Napoca, anul XII, nr.269/ 2013, p.12 ; https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadewikipedii5/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadewikipedii5/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade, Vintilă Horia și un istoric răpit prin Berlinul de est*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, anul XV, nr.333/ 2016, pp.19-20 și nr.334/ 2016, p. 25; on-line https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-auredecei/ (https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-auredecei/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Suspecta moarte a lui Noica*, pe hârtie în rev. „Plumb", Bacău, Anul V, nr.34,ianuarie 2010, p.4; http://romanianstudies.org/content/2009/12/13/constantin-noica-1909-1987-centenar-isabela-vasiliu-scaraba/ (http://romanianstudies.org/content/2009/12/13/constantin-noica-1909-1987-centenar-isabela-vasiliu-scaraba/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *O carte premiată sub șocul „sperieturii cu termeni grecești": Virgil Ciomoș, Timp și eternitate*, București, 2000, pe hârtie în rev.„Tribuna", Cluj-Napoca, anul XIII, nr.295/ 2014, pp.19-20; în rev. „Clipa", SUA, dec. 2014 ; http://www.clipa.com/print_a12738-O-carte-premiata-sub-socul-sperieturii-cu-termeni-grecesti%E2%80%9D.aspx (http://www.clipa.com/print_a12738-O-carte-premiata-sub-socul-sperieturii-cu-termeni-grecesti%E2%80%9D.aspx) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Noica, un marginalizat al culturii comuniste și postcomuniste*, în „Tribuna", Cluj-Napoca, nr.282/2014, pp.23-25 ; https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-noicalistaneagra8/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-noicalistaneagra8/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Dialoguri cu Eliade întrerupte printr-o colaborare ratată de Culianu*, în „Poesis", Satu Mare, Anul XXI, Nr. 228-229-230, ianuarie-martie, 2010, pp.74-78;

https://www.scribd.com/document/188003307/IsabelaVScrabaEliadeCuliBeletristica (https://www.scribd.com/document/188003307/IsabelaVScrabaEliadeCuliBeletristica) .

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Modelul Antim și modelul Păltiniș*, în rev. „Clipa", SUA, Anul XXV, iunie 2015; http://www.clipa.com/a13398-Modelul-Antim.aspx (http://www.clipa.com/a13398-Modelul-Antim.aspx) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Nae Ionescu despre „superbia animi"*, pe hârtie în „Acolada", Satu Mare, anul X, nr 6 (103), iunie 2016, p. 10; https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-creatiune/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-creatiune/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Românismul lui Mircea Eliade și teroarea istoriei*, pe hârtie în „Acolada", Satu Mare, anul X, nr 10 (107), octombrie 2016, p.13; https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/romanismeliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/romanismeliade/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Figuri ale filozofiei românești*, pe hârtie în „Acolada", Satu Mare, anul XI, nr 3 (112), martie 2017, pp. 17-18.

Autoare: ISABELA VASILIU-SCRABA, vezi fișa scriitoarei înainte de vandalizarea ei de către birocratul Mycomp care îndepărtează din Wikipedia informațiile despre studiile ei post-universitare si din titlurile cărților pe care scriitoarea le-a publicat după căderea Cortinei de fier, https://isabelavs2.files.wordpress.com/2014/12/fisa-din-wikipedia-ro.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2014/12/fisa-din-wikipedia-ro.pdf) .

Sursa: https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabela-vasiliu-scraba-plesu-vampiri-ingeri/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabela-vasiliu-scraba-plesu-vampiri-ingeri/)